

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1056/08
16.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Sonje Brkić, Slađane Nakić-Momirović i Jovanke Kažić, članova veća, u sporu tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa AV, advokat, radi poništaja odluke, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. br. 845/08 od 8.5.2008. godine, u sednici održanoj 16.4.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. br. 845/08 od 8.5.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Rumi P.1. br. 289/07 od 24.10.2007. godine, usvojen je tužbeni zahtev tužioca pa je poništen otkaz ugovora o radu tuženog br. 1097 od 1.2.2007. godine kao nezakonit. Utvrđeno je da je tužilac zasnovao radni odnos na neodređeno vreme i tuženi obavezan da tužioca vrati na posao, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 21.150,00 dinara.

Okružni sud u Sremskoj Mitrovici je presudom Gž. br. 845/08 od 8.5.2008. godine, žalbu tuženog uvažio i prvostepenu presudu preinačio tako što je odbio kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi otkaz ugovora o radu tuženog br. 1097 od 1.2.2007. godine, kao i da se utvrdi da je tužilac zasnovao radni odnos na neodređeno vreme, i da se obaveže tuženi da vrati tužioca na posao sa danom 2.2.2007. godine, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka. Obavezan je tužilac da tuženom na ime troškova parničnog postupka isplati 15.700,00 dinara, a na ime troškova žalbenog postupka 10.800,00 dinara.

Protiv ove drugostepene presude tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu ovlašćenja iz člana 399. ZPP i našao da revizija tužioca nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

U prvnosnažno okončanom postupku je utvrđeno da je tužilac zasnovao radni odnos kod tuženog na određeno vreme ugovorom o radu od 24.7.2006. godine, za obavljanje poslova čuvar - portir, na period od šest meseci, a počev od 25.7.2006. godine, najkasnije do 24.1.2007. godine, zbog povećanog obima posla. Rešenjem tuženog od 8.12.2006. godine tužiocu je odobreno korišćenje godišnjeg odmora za kalendarsku 2006. godinu u celini, u trajanju od 23 radna dana i to u vremenu od 29.12.2006. godine do 2.2.2007. godine. Pobijanom odlukom tuženog br. 1097 od 1.2.2007. godine tužiocu je otkazan ugovor o radu zbog prestanka razloga zbog kojih je zasnovan radni odnos sa danom 2.2.2007. godine. Tužilac je kod Fonda PIO objavljen sa danom 2.2.2007. godine, a narednog dana 3.2.2007. godine prijavljen je Nacionalnoj službi za zapošljavanje.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje, drugostepeni sud je pravilno primenio materijalno pravo kada je tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan odbio.

Zakonom o radu, odredbom člana 37. stav 1. propisano je da se radni odnos zasniva na vreme čije je trajanje unapred određeno u slučaju kada su u pitanju sezonski poslovi, rad na određenom projektu, povećanje obima posla. Rad na određeno vreme traje za vreme trajanja tih potreba. Stavom 4. istog člana propisano je da radni odnos zasnovan na određeno vreme postaje radni odnos na neodređeno vreme ako zaposleni nastavi da radi najmanje pet radnih dana po isteku roka za koji je zasnovan radni odnos.

U konkretnom slučaju tužilac je sa tuženim zasnovao radni odnos na određeno vreme, ugovorom o radu u trajanju najduže do 24.1.2007. godine. Nakon isteka ovog roka, tužiocu je pravilno prestao radni odnos kod tuženog dana 2.2.2007. godine, jer do preobražaja radnog odnosa na određeno vreme u radno odnos na neodređeno vreme dolazi kada zaposleni nastavi da radi najmanje pet radnih dana po isteku roka na koji je zasnovao radni odnos. Njega čine samo radni dani. Neradni dani, odnosno dani nedeljnog odmora, godišnjeg odmora, plaćena odsustva, bolovanja, praznik, udaljenje sa rada se ne računaju. Stoga, kako su relevantni samo dani provedeni na faktičkom radu, a tužilac se u sporne dane nije nalazio na faktičkom radu nego je koristio godišnji odmor, nisu ispunjeni uslovi iz člana 37. stav 4. Zakona o radu, pa je drugostepeni sud pravilno primenio

materijalno pravo kada je tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan odbio.

To su razlozi što je Vrhovni sud na osnovu odredbe člana 405. stav 1. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SM